

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:
в Австрії:

на цілий рік . . . 30 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вярнеш ми очи і думу ми вяршем; а не возьмеш милости і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. I. п. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Рускій шкільній молодіж.

(X) Минувшої суботи з розпорядку міністерства просвіти скорше о скілька днів, як звичайно, закінчила ся в усіх школах наука, шкільний рік. Молодіж по цілорічній праці розіхала ся переважно домів, по цілім краю, на відпочинок призначений, щоби набрати нових сил до дальшої науки, яка її дожидає. Тимто шлемо щирі бажаня сій молодіж котра є нашою будучиною, щоби кріпила свої сили на свіжім воздуху, на відпочинку, бо се річ певна, що в здоровім тілі і дух здоровий.

Алеж не треба й про се забувати, що і дух потребує поживи, покріплення, що так як кождий чоловік, який змагає до чогось взнеслого, досконалого, і молодіж повинна звертати ся духом до чогось взнеслого, висшого. В нинішних часах намагають ся непокликані лжеапостоли і молодіж просвітити «сучасними огнями», відвернути її від тої найвисшої цілі життя, відняти у неї віру і наклонити, щоби переняла ся лише земскою марністю та уживала світа. Отсе на погляд тих лжеапостолів «ідейна» молодіж, котра вижене із свого серця ті висші почуваня, якими хоч не свідомо переняті навіть дикарі. Наша молодіж, що переважно вернула у свої рідні сторони, під сільські стріхи, має там найкрасший взорець для себе, який неодного «ідейного» молодця може справити на добрий шлях.

Як гарно змалював наш письменник Маковей в оповіданю „Весняні бурі“ ті струї новітні, що ворухать почуваня і поглядами нашої молодіж, як влучно зобразив се могутне вражінє вірних у церкві на захитаного в своїх релігійних поглядах молодця. Нехайже наша молодіж не занехує в часі празничного відпочинку являти ся на богослуженях а тим не лише обміне згіршеня сих „менших“, але й сама покріпить ся вірою і дух її буде змагати і злітати до того Верхотворця, котрого помочи їй так потреба.

А при тім нехай молодіж наша не занедбує нагоди там під сільскою стріхою, де наша рідна мова зберегла ся звичайно в найбільшій чистоті в найкрасших творах народного духа, щоби збогачувати своє знанє, черпаючи з сеї невичерпаної криниці, з сеї неперебраної скарбони.

Неодному здає ся, що він знає свою рідну мову, що не потребує її

вчити ся, бож змалку нею розмовляє. Алеж нехай прислухує ся її милим звукам, нехай звертає пильно бачність на сі ріжнородні пребогаті вислови і звроти, а вневнить ся, як богато ще єму не достає до досконалости. Богато вже у нас позаписувано із сеї народної скарбони, богато зачерпнуто із сеї живущої криниці народного духа, народної творчости, але богато ще дорогих жемчугів можна найти там, де нераз може найменше сподіваємо ся.

Тимто уже замолоду повинна молодіж наша навикати цінити свою рідну мову, виучувати її основно, записувати сі твоєи народного духа, а тим способом не тільки збереже від запропащення богато нераз дорогоцінного, але тим способом і сама належно присвоїть собі знанє рідної мови, зрозуміє її вартість і красу.

Та не тільки в словесних творах нашого народу, але й в єго звичаях і обичаях, в способі єго жити проявляє ся душа народна і все те насуває велими цінні і цікаві поміченя. До всего того повинна наша молодіж додивляти ся, студіювати, записувати. А як небудь зуб часу знищив уже багато памяток нашої минувшини, всеж таки ще тут і там можна зустрінути дещо незвичайного, що кидає певне світло не давно померклу минувшину. І за такими останками треба слідити, розпитувати, добувати їх із забутя.

А дбаючи про минуле, не годить ся забувати про сучасне. Житє пливе своїм руслом безнастанно і ми повинні з ним разом поступати і до життя народного приспособляти ся. Non scholae sed vitae discimus! Нехай тою освітою, яку зачерпнула вже молодіж в части у школі, ділить ся з тим меншим, неосвіченим братом, нехай єго, звичайно неграмотного познакомляє з плодами справдешної а нелукавої науки. А чиж не булоб се вдячною задачею, якби молодіж наша за час празничний, хочби у недільні і святачні дні причиняла ся до усуненя неграмотности між нашим народом.

Богато можна доброго osiąгнути і для себе і зробити для других за сей навіть короткий час. Нехайже наша молодіж помагаючи у будень в праці і трудах родичам і рідні, кріпить тим способом своє тіло, але при тім не занедбує духа і вертає відтак покріплена духом і тілом до нової, дальшої наукової праці, котра єдино доведе нас до мети наших бажань і до наших ідеалів.

Банкротство москвофілів.

При останних виборах виявили москвофіли, горді і зарозумілі на свою силу, повну неміч. Коли народовці уступили їм десять мандатів, они бажали 14, а вибороли собі аж пять. Москвофіли уходили за консервативний елемент і в польскім таборі тішили ся великою симпатією. Русинам ставлено їх взором до наслідования а москвофілам обіщовано значну поміч при виборах, коли лише не злучать ся з гайдамаками. Москвофіли леліяли в наслідок сего рожеві надії, які їх не то завели, але й до нащадку в очах польскої суспільности скомпромітували. Константує се вчерашнє «Słowo polskie» в статії, писаній, як рідко в сім органі, розумно і основно. Банкротство москвофілів хотів, очевидно, бодай на якийсь час, закрити перед очима Австрії, пос. др. Марков, який на вчерашнім засіданю державної ради почав промовляти по російски, та тут стрінув ся з протестом майже цілої палати а віцепрезидент Зачек, Чех, якого о неприязнь для великоруского народа посудити годі, зневолений був д-рови Маркови відобрати голос.

Виступ д-ра Маркова мав також на цілі ободрити москвофілів в Галичині, які однак, як годило ся тим, що призначені на вимертє, від поверх 50 літ горлають про «єдинство съ великимъ русскимъ народомъ», а були на стільки ледащі, що не навчились великорускої мови, думаючи по реценті Богдана Андрієвича Дідицького, що вистане говорити місто «як» — какъ, місто «що» что, і галицький кацап стане «настоящимъ русскимъ». Виступ д-ра Маркова є лише компромітацією москвофілів перед австрійскими народами. Минули часи перед япанської війни, коли з Росії присилано підмоги, на яких усякі людиці робили золоті інтереси. Впрочім, колиб ще й нині, з рога обильности посипали ся з Росії підмоги, то се не спявило би банкротства фракції, якої головною ціллю було розбиванє народної організації Русинів, висміванє народних ідеалів, денунциованє всяких духових зносин Галичини з Україною, висиланє доносів на Українців, що переїздили кордон, оклеветуванє і нищенє всіх людей, що сміли отверто виступити проти їх кирині, деорганізаційної роботи. Така «робота» мусіла зготовити москвофілам банкротство і компромітацію, а се константують вже недавні їх покровителі.

Не допоможуть москвофілам ні «На-

родний Дім», ні «Станропігія», ні велика, на поверх 300 хлопців призначена, бурса. Може тут і там вийде яничар, який однак стріне ся з погордою своїх та чужих — а «робота» його буде так богата в наслідки, як поверх 50-літня агітація серед руского народа в Галичині, який отямив ся, прозрів, а прозрить небавом ще красше і, певно, не віддасть більше свого голосу на тих, яких першою і останною цілю, є вислуга чужим...

3 державної ради.

На вчерашнім засіданню запрезентував ся вперше пос. др. Марков великорускою промовою, ставляючи внесок в справі урльопів жовнірів на час жнив. Коли лише посол почав говорити по великоруски, счинив ся гамір а віцепрезидент Зачек візвав бесідника, щоби промовляв в рідній мові, бо инакше відбере йому голос. Др. Марков не услухав сего зазиву і віцепрезидент Зачек відобрав йому голос серед оплесків руских послів. На тему внеску розвела ся доволі широка дискусія. Пос. Пешка заявив, що внесок для него симпатичний, однак він буде голосувати против наглости, бо внескодавець промовляв по великоруски, що є грубою сваволею. Міністер крайової оборони Лятшер пояснив що на основі обовязуючих приписів можуть діставати урльопи передовсім кривні рільників на те, щоби могли працювати на власній землі, о скільки на се відносини в армії дозволять. У львівській корпусі заведено урльопи на жнива в першій радї для синів селян (оклики: «чому лише в Галичині?»). Крім сего мають право поодинокі коменданти давати в оправданих випадках короткі урльопи і з сего права користають. З огляду, що постанови в справі образования армії на рік 1907 вже видано і введено в жите, міністер нічого більше приречи не може а на основі сего річного досьвіду подбає в порозуміню з міністром війни о те, щоби вдоволити оправданим домаганям. Посли Шахінгер і Беллоглавок заявили, що треба сповнити домаганя рільничого населеня в справі урльопів жовнірів на час жнив, однак оба будуть голосувати против внеску, бо він поставлений в цілях демонстрації. Генеральний бесідник за внесеном др. Козловский вважає відповідь міністра відмовою. В кождім разі зроблено несмілу пробу урльопованя на час жнив. Бесідник промовляє за розширенням заповідженої проби на інші корпуси сих країв, в яких управа землі є головним занятєм населеня. Слова міністра належить в порівнаню з давнішими відмовами вважати поступом. Бесідник покликє ся на досьвід, зроблений в сім напрямі в Німеччині, Франції та Росії і просить, щоби просьби батьків-рільників в справі урльопів для їх синів на час жнив поладнувано корисно. Бесідник вказує вкінци на те, що в часі війскових вправ зазнає рільництво застою, а шкід не винагороджує ся в відповідний спосіб. Пос. Марков запротестував против сего, що президент відобрав йому голос за те,

що говорив по великоруски. Бесідник покликє ся на історичні документи і доказував, що «Малоросів» на основі червоноруских державних прав прилучено до австрійської держави і вказував на те, що на Буковині живе 7000 Великоросів, а він сам репрезентує 200.000 голосів, відданих на «російських» кандидатів, тому він має право уживати великорускої мови.

Др. Марков полемізував також з соціялістами, які перехвалюють ся, що обстають за свободою слова і народности. В часі сеї полеміки рускі послы і президент безнастанно накликували бесідника, щоби говорив до річи. Вкінци застеріг ся бесідник против заміту, немовби свій внесок поставив в цілях демонстрації.

Пос. Романчук закинув рівнож внескови, що є демонстраційним і заявив, що в Австрії нема великорускої людности крім 4000 липованів на Буковині. Руский клуб приготовлює в сім напрямі окреме внесенє і тому буде голосувати против наглости. В голосованю наглість внесеня відкинено, почім почала ся дальша дискусія над бюджетовою провізориєю.

Перший бесідник, гр. Штернберг, зазначив, що престольна мова переповнена обітницями всего того, що в минулім десятиліттю на економічнім поли заведано. Бесідник домагав ся реформи регуляміну для палати послів і утвореня парламентарної сторожі для обезпеченя свободи слова. Дальше застерігав ся він против сего, щоби Угорщина правила Австрією і жадав звязаня народного питаня в дусі рівноправности.

Посол Шепфер полемізував з соціялістами, яких поведєне обурює людність. Найважнійшою задачою парламенту є kwestія бюджетова і питанє про визиск праці рільника з сторони великого капіталу. Вперше забрав голос на вчерашнім засіданню пос. Олесницький, який заявив, що Русини вийшли до парламенту з надією, що будуть їм признані основи правних відносин. Бесідник заявив ся за соціальною програмою, уміщеною в престольній промові, в якій однак не бачить згадки про важні для Русинів аграрні справи. Др. Олесницький вказав, що селянські гадзїства жде економічна і соціална катастрофа. Недостає також в престольній промові згадки про виборчу реформу до сойму. Ровязка язикового питаня в дорозі компромісу може бути корисним лише для сего народа, якого стан посіданя зепевнений, а ряд стремить до сего, щоби вкоротити права Русинів в Галичині. Русини признають ся до народної єдности з 20 міліонами українського народа, що замешкує південну Росію, а який в останних роках збудив ся до нового житя і навязав живі зносини з Русинами в Галичині і на Буковині. Як великий культурний нарід з надією політичної будучини, Русини не зречуть ся політичної і народної самостійности в границях Австрії. Русини хотять примінити ся до основних законів, але під услівем, що й они будуть до Русинів примінювані і що будуть розвивати ся в дусі часу. Бесідник жалував ся, що галицкий сойм надужив своєї компетенції в некористь Русинів,

причїм поставив цілий ряд бажань на тему народного і середного шкільництва, рускої мови в урядованю і утвореня руского університету у Львові. Посол виказував, що галицкий сойм утворив виїмкові закони в справі урядової мови і рентових осель та домагав ся знесеня їх і деяких заряджень політичних і міністерияльних. Дальше застеріг ся бесідник против розширеня автономії краю, домагав ся управильненя язикового питаня на основі повної рівноправности, жадав свободи для всіх і спокою в краю.

Рядови закинув посол, що вислугує ся сильним партиям, в наслідок чого при ухвалюваню виборчої реформи Русинів скривджено і они вийшли до парламенту в малім числі, над чим тим більше болїти треба, бо парламент є одиноким місцем, з якого можуть промовляти до публичної опінії. Русини мусять домагатись сповненя своїх бажань, а поки що будуть голосувати против бюджетової провізорії. Бесїду посла Олесницького оплескувала сильно значна часть палати послів.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— Календар. В четвер: руско-кат: Кира і Йоана безс.; римо-кат: Пелагії муч. — В п'ятницю: руско-кат: Петра і Павла римо-кат: Генриха.

— Привіт Преосв. о. Ортинського на американській землі. Американські Русини готовлять ся до величавого привітня новоіменованого єпископа для Америки Преосв. о. Стефана Сотера Ортинського. В тій справі амер. «Свобода» замістила на чільнім місці відозву голови «Руско-народного Союзу» п. К. Кирчова до всіх відділів і членів «Р. Н. Союзу», яка звучить:

«Поважні члени і члениці Р. Н. Союзу!

Як Вам відомо, то Св. Отець, Папа Римський, іменував єпископом для американських руских церков о. Стефана Ортинського, вельми заслуженого і дуже талантливого чоловіка, щирого Русина з Галичини.

Вість про іменованє єпископа для американської Руси прогомїла великою радостю по всіх колонїях руских з сею надією, що будучність наших церков і теперішня незавидва доля єї звайде доброго заштитника, щирого опікуна, і доброго покровителя в особі Преосв. о. С. Ортинського, котрий незадовго завітає на берег американської землі, як руский гр.-кат. єпископ для Америки.

В тій то радєсній цілі зіхались рускі свьязцєники і делегати церковних громад а також представителі руских організацій — дня 14. мая до Питсбурга і там відбули свої наради, щоби нашого новоіменованого єпископа, коли він прибуде до берега американської землі, прийняти з почестями торжественно, та вибрали комітет, котрий має зайняти ся приготуваннями».

По покликє до складки на ту ціль сказано дальше у відозві:

«Покажїм дорогі братя тую радєсть красним ділом, покажїм, що ми Русини умїємо шанувати наших достойних людей. Повтаймо єго велично, щоб Американці пізнали, що ми нарід, котрий має своїх достойних представителів духовних ту в Америці».

— Філія Р. Товариства педагогічного в Ко

омії уряджує вакаційний курс підготовляючий до вступного іспиту до I. гімназійної кляси. Наука розпочне ся 15. липня і тривати ме до кінця серпня. Винагорода за всю науку 10 К, помешканє і опіка даром. При більшій кількості учеників також харч за невеликою доплатою. Близні інформації подасть голова тов-а Іван Раковський, проф. гімн. в Коломиї. — *Виділ.*

— **Красві запомоги на інтеркати.** Соім призначив на сей рік 50 тисяч корон на запомоги при будові інтернатів для шкільної молодіжи а 20 тисяч на запомоги для вступуючих вже інтернатів. З квоти 50 тис. кор. красві виділ уділив рускому інституту СС. Василянков для учениць учит. семінарій в Перемишлі 2.000 К на сплату довгу, а крім того на будову або на перебудову інтернатів: ім. Пірамовича у Львові 12.000 К, в Кракові 6.000 К, другому в Кракові 4.000 К, в Коросні 1.000 К, в Тарнові 2.000 К, в Сокалі 1.000 К, в Тернополі 2.000 К, в Заліщиках 4.000 К, інтернати для кандидаток учит. семінарій у Львові 6.000 К та інтернати СС. Бенедиктинок у Львові 2.000 К — З квоти 20.000 К (+ 200 К з мин. року) кр. виділ признав одноразові запомоги трем руским інтернатам, а се: Інтернати Руского Тов-а педагогічного для учениць учит. семінарій і інших наукових заведень у Львові 600 К, женському інтернату під зарядом СС. Василянков у Львові 200 К і више наведеному інтернату в Перемишлі 1.000 К. Решту квоти дістали інтернати для учеників учит. семінарій, а між ними: інтернат св. Йосафата у Львові 1.000 К, інтернат ім. Пірамовича 1.200 К, в Коросні 1.000 К, в Самборі 1.300 К, в Сокалі 1.300 К, в Станиславові 1.300 К, в Тернополі 1.000 К і в Заліщиках 1.200 К.

— **З Самбора пишуть нам:** Звіт класифікації учеників бурси ім. Володимира. Класифікованих учеників з кінцем року шкільного було 57. I. З народних шкіл від I-шої було 18 а з виділових 7 — разом 25. З тих одержало поправку 2, а 1 поступ недостаточний, іменно з II кл. виділової; чисту першу одержало 22. II. З курсу пригатовавчого і з семінарій учит. було 22. З тих одержало поправку 5, а другу 3; перейшло з першою 14. III. З гімназій, а то з I кл. було 9, з II 2, а з III 1 — разом 12. Другу клясу одержало 2, а першу 10. На 57 класифікованих дістало недостаточний поступ 6, поправок 7, а першу клясу 44. — Від Виділу бурси ім. Володимира в Самборі: *о. М. Оргинський, Т. Біленький.*

— **Демонстрації проти сионістичного посла.** Д-ра Артура Малера, доцента німецького університету в Празі вибраного послом меншости в сільській окрузі Чортків-Теребовля, усунено з доцентури з причини безнастанних демонстрацій уряджуваних ему антисемітами. Поки др. Малер не був послом, ніхто не звертав уваги на его жидіске походженє, аж его вибір послом викликав проти него демонстрації студентів. Академічний сенат праского німецького університету довідомив вчера д-ра Малера, що не може ему від тепер дозволити на виклади в саях університету, бо при дальшій континуованю викладів могли би потерпіти твори штуки, які входить ся в тих саях.

— **Срібло в нашій Чорногорі.** В риках і потоках, які випливають з гір на границі Галичини, Буковини і Угорщини, було колись золото. Кажуть, що золоті зеренця з тих рік визбирали цигани, а тепер якось ніхто не задасть собі труда провітрити, чи наш срібволенний Черемош не котить із филами золота. Але не лише золото має містити ся в тих горах. Є там і срібна руда, яку колись перед десятками літ експлюатували, аж поки праця оплачувала ся. Ще тепер, хто звиджує нашу Чорногору від Буркуту, або загостить до Буркуту, а не лінує ся, може оглянути залишену копальню срібла, 12 кілометрів від Буркута, на горі Чивчин, високій на 1769 м. На полудневий захід від верхка тої гори у жерел потоку Добрин лежить та завалена, опущена копальня срібла, а властиво галеніту (Pis), в якій все містить ся примішка срібла (прим. Ши-

брам в Чехах, Кумберлянд в Англії ітд.). Если галеніт заключає бодай 0-01% срібла, то витонлює ся з него срібло, в противнім разі видобуває ся з него лише олово. Але, здаєсь, під Чивчином нема богато галеніту, а потім і задля неприступности тих сторін, покинено его експлюатацію. Срібло, як звісно, ніколи не виступає яко первісний мінерал, але яко продукт з розкладу сріблосних сірчків. Тому жили срібних руд в горішних покладах копалень є богатиші в родиме срібло і нераз лучають ся в горішних покладах тих руд брили чистого срібла кількакільограмової ваги. Чим глубше в покладах галеніту, тим менше находить ся в нім чистого срібла і то в дрібних бляшках або в виді тоненьких доотиків, а найменше в кристалках. Звичайно находить ся срібло в покладах галеніту і кристалічного вапняка. Галеніт і кристалічний вапняк є як раз під Чивчином (на камеральних грунтах). Тому зовсім нема що дивувати ся, коли в останних днях привісли газети як велику сенсацію вістку, що директор купелевого заведеня в Буркуті над Черемошом натрафив перед кількома днями на срібну руду, яка заключає в собі значний процент сего цінного металю.

— **В Печеніжині відбуде ся в неділю дня 14. с. м. о 1. год. по пол. народний фестин з богатою програмою.**

— **Нема учителів в Канаді!** Народні учителі, кандидати на учителів, або гімназисти з 4—6 клясами, які докінчили би „учит. семінарію“ в Канаді, найдуть посади учителів в Канаді. Платня 40—50 долярів місячно. Близні поясненя подасть: Rev. M. P. Berezyński — P. O. Gimli, Man. Kanada.

— **Відмова присяги.** Одна з молодших учителок у Львові, іменована старшою учителькою, не хотіла зложити присягої службової присяги. Супроти тої відмови краєва рада шкільна відклікала єї іменована. Така упертість учительки могла бути хіба впливом ненормального стану умового.

— **З львівського університету.** Цісар іменував приватного доцента з титулом надзвичайного професора д-ра Мартина Ернста надзвичайним професором на львівськ університеті

— **Скільки вязниць в Росії?** Як подають офіційальні жерела, європейска Росія числить 519 вяниць а Сибір 9. Скільки в ній вязнів — про се не дізнаємо ся. Се однак певне, що останними часами вони сильно переповнені політичними „переступниками“. В одній лугінівській вязниці в Києві, в якій недавно число політичних вянів зменшило ся до 200, зросло воно в останних днях до 250. Нема що казати „хорошая страна“.

— **Саранча на Литві** В біловежкій пуці у пала перелітзюча саранча і зничила величезні простори лісів.

— **Кара синода.** З Петербурга доносять, що російський св. синод розглядав справу бувших членів другої державної думи, священиків Бриліянова, Тихвинського, Колокольникова, Архипова і Гриневича (Українця) і рішив, що они провинились за валежанє до опозиції. За кару трем першим синод заборонив відправляти церковні богослуженя протягом одного року, а двох послідних замкнув на три місяці до монастиря, аби там покалялись.

— **Копальні смарагдів.** Смарагд, зелений каміничок, дорогий і через те, що находить ся на землі в малій кількості. Копальні смарагдів находять ся лише в Австралії і в Колумбії. Колумбійські копальні смарагдів існували ще перед відкритєм Америки Іспанцями. Пізнійше від 1555 р. загорнуло їх під свою власть іспанське правительство і держало в своїх руках аж до недавна, навіть в тих часах, коли Колумбія стала независимою републикою. Тепер належать они до колюбійского правительства, яке віднаймає експлюатацію смарагдових теревів (простір кількох квадратних миль) синдикатови за річним чиншом півтора міліона франків. Копальні дають 700 тисяч франків доходу річно. Поміж типовими зеленими смарагдами находять ся там також відміни червоного, жовтого і чисто білого смарагду.

— **Ювілейні датки на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного** приймають: Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописей і всі філії Руского Товариства педагогічного.

— **З зелзниць.** З днем 1. липня с. р. запроваджено карти доповняючі до річних карт, виданих для головного шляху зелзниць північної, уповажняючі за доплатою 250 К за I. клясу, 150 К за II. клясу і 100 К за III клясу также другу особу (принципала або помічника) до вільної їзди на шляхах ц. к. північної зелзниць в часі від 1. липня до кінця грудня 1907. Карты доповняючі важні є тільки за рівночасним оказанєм дотичної карти річної а подорожні придбані в поїзді без річної карти тільки з картою доповняючою будуть уважані яко їдучі без білету. Рівночасно запроваджує ся на час від 1. липня до 31. грудня с. р. легітимації доповняючі, які за додатковою оплатою 70 К за I. клясу, 50 К за II кл. і 30 К за III. кл. уповажняють до їзди за половину звичайної ціни на шляхах ц. к. зелзниць північної. Сі доповняючі легітимації мають стійність тільки при оказаню дотичної легітимації набутої до їзди за половину ціни на шляхах ц. к. зелзниць державних. Доповняючі легітимації видає бюро інформаційне ц. к. держ. зелзниць у Львові, ул. Красіцко-го ч. 5.

— **Дрібні вісти.** З Жовтанцях коло Львова жандармерия увязнила коршмарку Сару Шпіцер, яка в варварській спосіб убила свою 6-літню пасербицю. Зв'язавши дитині руки і ноги, звірська мачоха вливала їй в уста горячий товщ, аж поки дитина не сконала. — Злодії обікрали онодішної ночи мешканє радника львівської поліції д-ра Яна Ренкевича, який виїхав на літо до Закопаного, а до пильнованя мешканя попросив одного в поліційних агентів. Мешканє прочистили злодії майже до тла. — Намісництво змінило назву місточка Рудник на „Рудник над Сяном“. — В Любківцях коло Снятина жидівський економ Гольдберг ударив в лице двірського парубка. На то збігли ся другі парубки і побили Гольдберга так тяжко, що помер по перевезеню его до шпиталя в Снятині. — „Русская малядж студенческая“ скликала до Львова на день 14. с. м. о 10. год. рано до салі „Нар. Дому“ довірочне віче всіх своїх одномишленників з університетів і політехнік в Австрії і сегорічних матуристів. На дневнім порядку віча поставлено 1) справу відносин до старших членів „русско народной“ партії, 2) справу агітації між народом, 3) справу „русского“ університету у Львові і 4) внесена.

— **Фотографії сокілської прогульки до Янова,** дві дуже удавні знимки в Страдчи, можна купити що дня в „Соколі“ між год. 6—8 веч. по 70 сот. за примірник.

— **Дальший репертуар руского театру в Сокалі.** Саяя „Народного Дому“. Початок точно 8 вечером. Білети продає торговля п. Волковського.

В четвер дня 11. с. м. „Продана наречена“ опера в 3 д. Ф. Сметани. Ціни місць підвиснені.

В п'ятницю дня 12. с. м. „Бурлака“ нар. ком. в 5 д. Карпенка Карого. Початок сего представлення точно о 7. вечером.

В суботу дня 13. с. м. на дохід Рускої Бурси „Катерина“ опера в 3 д. Н. Аркаса.

В неділю дня 13. с. м. „Маруся Богуславка“ істор. драма в 5 діях зі співами і танцями М. Старицкого.

Ві второк дня 16. с. м. Новість на рускій сцені, премієра: „Надія“ рибачка драма в 4 д. Г. Гаєрманса.

Телеграми

з дня 10. липня 1907.

Льондон. Король Едвард запросив до себе в гостину італійского короля Віктора Імануїла, який прийняв запросини.

Париж. Тутешні дневники доносять з Вашингтону, що військові і політичні круги в

Зєднєних Державах є свідомі, що війна з Японією є майже неминуча. Японське правительство провадить діло уоружєня з незвичайною шкєрєстю. До давнїшого уослїджуваня Японцїв в Зєдн. Державах прибув недавно новий випадок усунєня японських робїтників при будовї фортификацій в Манїлї, стєлицї Филиппинських островїв.

Полтава Викрито ту тайну друкарню і арештовано двї особи.

Звіт з розвою „Висшого музичного інститута“

під управою „Союза співацких і музичних товариств“ у Львові за шкільний рік 1906—7.

В шкільнім році 1906—7 — в четвертїм від заснованя — розвій „Висшого Музичного Інститута“ був зовсім правильний. Наша суспільність відносила ся до інституцій, що заходять ся біля музичного внобрізованя молодого покоління, з повним довірєм, а дирекція і учительський збір „Інститута“ доложили всїх сил, щоби се довірє оправдати та щоби елєви „Інститута“ змогли похвалити ся як найкращим успіхам на музичнім полі.

„Висший Музичний Інститут“ містив ся і сєго року в пяти просторах і свїтлїх комнатах в домі при Вірменській улицї ч. 2. на I поверсї. В великій салї відбували ся домашні сольові і спільні продукції елєвїв.

До учительського збору крім директора „Інститута“, шкільного радника Анатоля Вахнянина, який учив теорїї музики і гармонїї, належали вповнї квалїфікованї профєсори музики, іменно для науки гри на фортепянї п-ні: Марія Крилицька, Галя Ясеницька, Дарія Старосольська і Олена Прокєшївна. Науку сольового співу вєла п. Галя Ясеницька, науку гри на скрипцї п. Адам Должикий.

Шкільний рік почав ся 16. вересня 1906 і тривав до 30. липня 1907. На науку гри на фортепянї вписало ся 57 елєвїв; на науку гри на скрипцї — 17; на сольовий спів — 4; на науку теорїї музики — 31; на науку гармонїї — 10 елєвїв. Разом на пять віддїлах було 119 елєвїв. В часї року, задля вських від „Інститута“ независимих причин, виступило 18 елєвїв. Квалїфикації з кінцем року піддало ся: У фортепяновім віддїлі 51 елєвїв; в скрипковім — 13; в віддїлі сольового співу — 4; теорїї музики — 23; гармонїї — 10 елєвїв. Квалїфікованих елєвїв з кінцем шк. року було проте 101.

Повєденє елєвїв було без вїмки взірцевє. Пильність була у 30 елєвїв травала; у 58 — вдоволююча; у 13 — достаточна; у одного елєва — мала. Успїх в навцї був у 20 елєвїв знаменитий; у 39 — похвальний; у 37 — вдоволюючий, а лише 75 елєвїв — достаточний.

Елєви „Інститута“ побирали науку правильно тричі, зглядно двїчі в тиждєнь після научного пляну, приписаного для всїх консерваторїї австрійських, а одобреного рескриптом ц. к. намїсництва з дня 7. липня 1904. р. до ч. 81.283.

Що три місяці довершала ся квалїфикація елєвїв з їх поведєня, пильности і успіхів. Лучші елєви були допусканї до домашних продукцій, які в присутности родичїв, і интересованих осіб і гостей відбули ся в часї року в днях 16. грудня 1906. і 14. лютого 1907.

В фортепяновїй продукції 16. грудня 1906 взяли участь елєви: Бандрївська Ольга, Вїтошиньська Олена, Дємчїшинївна Теодозїя, Дольницька Марія, Левицька Софія, Левицька Стефанїя, Лопатиньский Ярема, Матїївна Софія, Олєськівна Марія, Озаркєвичївна Олена, Сєлєзїн а Ірина, Сєдоморївна Галя, Юзїчївська Софія і Яцишинївна Олена. В скрипковїй продукції: Калїтчук Стефан і Фєлєківна Оля. В віддїлі сольового співу: Вахнянинївна Оля і Пасїчиньский Теодор.

В фортепяновїй продукції 14. лютого взяли участь: Бандрївский Володимир, Бандрївська Ольга, Дємчїшинївна Теодозїя, Дольницька Марія, Заржєцка Казимїра, Кордюківна Марія, Крижановский Богдан, Левицька Софія, Левицька Марія, Левицька Стефанїя, Лопатиньский Ярема, Олєськівна Марія, Озаркєвичївна Олександра, Федюківна Марія Аврєлія і Яцишинївна Олена. В скрипковїй продукції взяли участь: Барвїньский Олександр і Калїтчук Стефан. З віддїла сольового співу: Пасїчиньский Теодор.

Рїчний іспит з науки гри на скрипцї відбув ся дня 22. червня.

З науки фортепяну і сольового співу 28. і 29. червня.

В продукциях з кінцем року взяли участь:

а) з віддїлу фортепянового: Білєківна Филиппїна, Вєличко Калїна, Вїтошиньська Олена, Дольницька Марія, Давидович Анна, Заржєцка Казимїра, Кордюківна Марія, Кордубївна Марія, Костишинївна Мальвіна, Крижановский Богдан, Левицька Софія, Левицька Марія, Левицька Стефанїя, Лиско Зєновїй, Лиско Ольга, Лопатиньский Ярема, Матїївна Софія, Озаркєвичївна Олександра, Стеблєцка Олена, Спожарська Іванна, Юзїчївська Софія, Яцишинївна Олена.

б) В віддїлі сольового співу: Паргонюківна Олександра і Пасїчиньский Теодор.

в) В віддїлі скрипковім: Барвїньский Олександр, Вїслободский Михайло, Давидович Людмила, Кондрацький Дєнїс, Калїтчук Стефан, Левицька Зєновїя, Левицький Володимир, Мурський Володимир, Лежогубська Дарія і Фєдєківна Оля.

(Конець буде).

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, ресторація і каварїя — ріг ул. Сикєтської і Косцюшка у Львові

Приїхали дня 9. с. м.: О. Бернфельд з Соколикїв, о. Ів. Гомза з Шоломиї, о. Ем. Гомза з Бохноватого, Р. Сєльський зі Стрия, А. Клюк з Сєницї, о. Ан. Дольницький з Бродїв, о. Ів. Каранович з донькою з Миколаєва, о. Ст. Комариньский з Лисця, о. Вол. Кисїлевский з Гринївцїв, Ал. Лисяк з Дрогобича, Г. Маурєр з Перегїньська, о. Ст. Сапрун зі Стєпятина, о. Й. Долошиньский з Добрусьна, Ів. Чєхович з Миколаєва.

СОВІЛ Музика можна набувати в „Сонільськїм Базарї“ у Львові і паперцї і у всїх торговлях вкраю.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. липня 1907.

Щодєнно о год. 8. вечєр представлєнє. В недїлі і свїята 2 представлєнє о 4. год. попол. і о 8. год. вечєром. Що пятницї High Life представлєнє. Білєти вчаснїше можна набути в конторї Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

ДЕСЕРОВЕ МАСЛО

добірної якости

і щодєнно

свїже

в ново отворєнім спеціальнім складї масла

Львів, Ринок 10.

Цїна курсу тижневого.

(3—10)

Всїлякі КУПОНИ

вїлосовзні цїнні паперї

виплачує без потручєня провїзи або коштів

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гїпотєчного

Nowe Ustawy Kongrualne

д-ра Михайла Кравчика

начальника суду

Жигмонта Карасїньского

повітового надкомїсаря

dla duchowieństwa katolickiego

з дня 24. лютого 1907 з законами і розпоряджєнями давнїйше і в часї друку виданими

Брошурований примірник (5½ аркушїв друку) 1 К 20 с, з поручєною перєсилкою 1 К 55 с.

Продає книгарня

Л. Погорїллєс в Снятинї

і всї бїльші книгарнї.

(2—3)

Розклад залїзничих поїздїв

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечєр	в ночї
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновєць	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновєць	—	—	3:45	—	12:20
Станїславава	5:55	—	—	—	—
Коломнї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомїт	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любїня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:45	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Замної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зї Львова відходїт до	рано	перед пол.	по полуд.	вечєр	в ночї
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновєць	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновєць	—	—	—	—	2:51
Станїславава	—	—	—	5:50	—
Коломнї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомїт	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любїня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:45	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Замної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:05

ЗАМІТКА: Поспїшні поїзди печатанї товєстим друком. — Поїзди їдучї лише в недїлі і свїята означєні †, — в недїлі і свїята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в недїлі і свїята від 1/6 до 31/8 що дєнь буквою L.